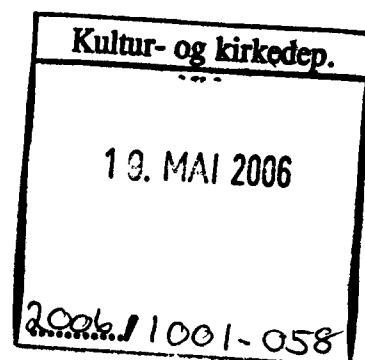

Samarbeidsnemnda for namnegransking
Arbeidsutvalget

Høringsuttalelse til utkast til forskrift og rettleiing til lov om stadnamn

Samarbeidsnemnda for namnegransking er kjent med at Statens navnekonsulenter har utarbeidet en relativt detaljert høringsuttalelse og vil gi sin tilslutning til den.

Samarbeidsnemnda ser positivt på at en del detaljer ved normeringsprosessen blir overført til en egen rettleiing som kan tjene som en utfylling til forskriftene.

For egen del vil vi framheve noen prinsipielle punkt:

1. Navnevern

Samarbeidsnemnda finner det merkelig at verken utkastet til forskrifter eller rettleiing sier noe om *navnevern*, selv om dette er nedfelt i en egen paragraf (§ 3) og har ellers vært et sentralt punkt i innstillingen fra stortingskomiteen som la fram den reviderte loven. Vi mener at navnevernet må nedfelles i forskriftene og/eller rettleieren.

2. Godkjente navneformer

Både den gamle og den nye loven (§ 9, 3. ledd) sier at "Offentlege organ og andre som er nemnde i § 1 tredje ledd, skal halde fram med å bruke dei skriftformene som er i bruk av det offentlege når lova blir sett i verk, til det eventuelt blir gjort endringsvedtak". I og med at det er umulig å reise navnesak på alle aktuelle navn, åpner dette for en utstrakt bruk av skrivemåter som er i strid med normeringsreglene. Det er en kjent sak at ulike kartutgaver, særlig Økonomisk kartverk, har en mengde feilaktige skrivemåter. Disse brukes ofte lokalt, og dersom de ikke rettes, vil de feste seg mer og mer. Dermed blir det vanskeligere og dyrere å rette dem opp. Samarbeidsnemnda mener departementet må ta saken opp med Statens kartverk/Statens navnekonsulenter med tanke på å prioritere en tilrådd form som kan brukes til det eventuelt blir gjort navnevedtak.

3. Dialektale endelser i hunkjønnsord

Samarbeidsnemnda ser med uro på at dialektale endelser som *-e* innføres i sterke hunkjønnsord. Dette tilslører det grammatiske systemet som til nå har vært forsøkt opprettholdt i normeringen. Her bør systemet med *-a* og *-i* føres videre som hovedregel. Dette vil også være på linje med normering av svake hunkjønnsord, der for eksempel *-a* blir skrevet for uttalen *-o*.

4. Skriftform – munnlig tradert form

Skriftformene har som kjent stor innvirkning på uttalen av stedsnavn, og derfor er det viktig at slike minst mulig legges til grunn for skrivemåten. En bedring på dette punktet er å erstatte

skal med kan i følgende formulering i § 2: *Ved namn på større og/eller kjende lokalitetar kan det takast omsyn til innarbeidd skriftform.*

Bergen 15. mai 2006

Ole-Jørgen Johannessen
Leder for Samarbeidsnemnda for namnegransking
Nordisk institutt, UiB
Postboks 7800
5020 Bergen